

Beynin Çalışma Sistemi İle İlgili Bazı Notlar

Bugün inşallah beyinle ilgili, beynin çalışma sistemiyle ilgili bazı notları beraber müzakere edeceğiz. Bu meseleyi seçmemin sebebi de yani birçok şey.. Başta bilgi başta inanç başta davranışlar ahlaki yapılar işte psikolojiden tut sosyolojiye kadar bir sürü mesele bu beyinle ilgili. Beyin anlaşılmalıyınca hemen hemen beyinle ilgili bütün o malzemeler veya o bilgiler veya o konuda yayınlar yanlış gidiyor. Biz daha önce, insan temel bilgileri bilmezse bütün bilgileri yanlış olur. O temel bilgileri de üçe indiriyorduk iyi derecede dil bilmek, iyi derecede fen bilmek ve özgürce düşünebilme yani korkmadan cesaretle düşünebilmek meselesi olarak üçe indirmiştik. Biz yine bilgi üzerine fakat bilgidan bu sefer beynin çalışma sistemini seçtik.

Nasreddin Hoca'ya sormuşlar, "Hoca, dünyanın ortası neresi?" demiş "Eşeğimin ayağının olduğu yerdir". "E nasıl bileceğiz orasıdır," demişler; demiş "İnanmıyorsanız ölçün." Yani burada Hocanın cevabı doğru aslında fakat hocaya karşı bizim gerek avam olarak gerek bilgili insanlar olarak takınacağımız üç dört tane pozisyon var, tepki var. Ya Hoca büyük insandır yanlış söylemez, bu asırda geçerli değil çünkü çok insan yanlış konuşuyor. Artık eski çağlarda kaldı. Bugün böyle insan-ı kâmiller, olgun veliler yok. Herkes konuşuyor. Dolayısıyla hocadır, profesördür ne söylese doğrudur sözü bu asırda geçerli değil, çok karıştı işler.

İkincisi, ya dünyayı ölçeceğiz yani Nasreddin Hoca'nın eşeğinin ayağının olduğu yerden ta öbür küreyi dolaşarak, bu da mümkün değil. Bir insanın imkânlarını aşan bir şeydir. O devletler milletlere ait bir şey. Üçüncüsü ilmi bir formül bilirsek mesela biraz fizik biraz matematik.. Ha dünya yuvarlak mı yuvarlak. Yuvarlak bir nesnenin her noktası ortasıdır. Dolayısıyla Nasreddin Hoca burada doğru söylemiş. Yani Hocanın demek istediği eşeğimin ayağının olduğu yer değil, dünya yuvarlaktır, her noktası neresi merkez tutunursan orası işin merkezidir.

Bir de manevi bir yorum olabilir; o da büyük insanlar genellikle topluma karışmıyorlar. Yani burada nefis, eşekten kasıt nefistir, her insan kendini kâinatın dünyanın merkezi sanır. Bu da psikolojik bir yorum katarsın. Bu çok bilgi olmaz ama bir güzel nükte olur. Ama bir bilgi geldiği zaman ya itimad edeceğiz hocadır diye veya o bilgiyi laboratuvara götürüp tonlarca para harcayıp test edeceğiz o da ayrı bir zor. Veya bir Fizik ve Kimya formülleriyle veya dil formülüyle veya biyolojik formülle o bilginin doğru olup olmadığını öğrenmemiz lazım. Ve kesinlikle ben buraya belki yirmi kere söyledim başka yerde belki bin kere söylemişim.. Biz millet olarak dünyada rakipsiz fakat bizim bilgi konusunda işte Osmanlı'nın yıkılışından, mağlubiyetinden dolayı bazı devrimlerin intibaksızlığından dolayı biz ilim konusunda, dil konusunda biraz geri kaldık, fakir kaldık bu açığımızı kapatırsak dünyada bizimle yarışacak kimse yok. Ve bunun için de basit seviyede.. Mesela bir arkadaşım var İlahiyat mezunu, bin bir tane de kitap okumuş halen şu balı ye iyileşirsin. Ya ben şeker hastasıyım ya ben az kaldı gidiyordum şeker 280'e çıkmış bir sefer. Şimdi adam diyor sen hastasın, bal ye iyileşirsin. Ya Süleyman abi böyle olmaz ya. Neyse gittik hastahaneye şekeri ölçtüler, 280 çıktı, bir ilaç

verdiler, şekeri 200, 130'a indirince ben şimdi koşabiliyorum. Yani bal ilaç değil mi ilaçtır ve en ala ilaçtır fakat her yerde değil.. İşte ilim odur doktorluk sadece ilaç sunmak değildir doktorluk kime hangi ilaç verileceğidir ve ne kadar verileceğidir. Bak çok önemli.. Yani bizim bu ilmi dağınıklığımızı mutlaka Müslümanlar gidermesi lazım ve bunun da başta söylüyorum yani biz hiç dini kitap okumasak, hiç dini vaaz dinlemesek ne Kur'an ne İncil ne Hadis hiçbir şey okumasak bir müddet dil üzere, fen üzere ve özgür düşünebilme muhakeme yeteneğimizi geliştirmek üzerine çalışmak zorundayız. Eğer programımızda ilim varsa, ilim aşkı varsa.. Neyse konumuz bu değil, konumuz beynin çalışma sistemi. Ama burada bile bak benim anlattıklarım kafanıza tam oturmadığı zaman sorun, itiraz edin, nasıl bileceğiz deyin acaba ben o konuda bilgi sahibi olma şansına sahip miyim yeteri kadar beyni tanıyor muyum, tanımıyor muyum diye sizin sorgulama hakkınız olmalı en azından.

Beyni tanımak için, biliyorsun insan vücudu hücrelerden bir araya gelir. Beyinde yaklaşık 100 milyar hücre var, bütün bedende 60 trilyon, normal bir insanda 60 trilyon hücre var. Fakat hücreyi tanımak için önce biraz atomla ilgili tek bir özellik hatırlatayım. Atom, enerji artı yazılım artı süreç ibarettir. Yani atom yoktan yaratılmadı. Atom daha önce ister ona Allah'ın kudreti deyin, isterse kara enerji deyin, isterse mavi enerji deyin ne dersiniz deyin, isterse yoğunlaşmış enerji deyin, daha önce açık olan şekilsiz biçimsiz ne nötron, ne proton ne elektron olmayan bir enerji vardı. O enerji Cenab-ı Hakkın emriyle, biz kendi varlık anlayışımızı söylüyoruz, o enerji sıkıştı sıkıştı patladı. Patlayınca protonlar, nötronlar, elektronlar çorba oldu, madde anti-madde oldu, bunun içinde düzen sağlayan yazılım içine girince işte bugünkü mevcut atomlar ortaya çıktı. Mevcut atom biliyorsun proton, nötron, elektron. İlk atomlar bir proton bir elektrondur; hidrojen. Onlar güneşler sıkışınca, gaz sıkışınca zamanla işte çok protonlu çok elektronlu oluyorlar, altın, gümüş, demir falan, çok yüksek fırınlarda oluyor. Neyse bizim bahsimiz bu değil. Fakat atomu temel olarak tanımak için enerji, enerji tek başına yeterli değil. Yani bugün mühendislikte de öyledir, sermaye artı proje artı işletme. Müesseselerde de öyledir. Yani enerji, yazılım proje artı süreç, idare süreci..

Hücreye gelince bu da üçlü bir özellik bize arz ediyor. Beyin dedik ya yüz milyar hücreden bir araya geliyor.. Hücrenin en temel şeyi beslenme, ikinci özelliği temizlenme. O yakıtı yakıtı atmak zorundadır. Yoksa orası çöplük olur. Üçüncüsü bölünme. Gerçi beyindeki hücreler bölünüp çoğalmıyor, onlar başta ne kadar yaratılmışsa, ergen bir insanda ne kadar varsa onlar o kadardır. Öldükçe yerine gelmiyor onlar, onun için ihtiyar insan hafızasını kaybediyor. Çünkü ölenin yerine gelmiyor. Bir de çok nazik ve hassas yani elektronik bazda çalışıyor. Elektrik mühendisi ağabeyimiz var burada.. Diğer hücreler gibi protein, yağ, şeker bu falan istemiyor daha çok yani, glikoz ve oksijenle yetişir. Gerçi proteinler galiba, bilen var mı, beyine gider bazen. Bazı yapıları düzeltir. Onun sistemini tam bilmiyorum, iddiam yok. Fakat benim bildiğim beyin sadece glikoz ve oksijenle çalışır, bazı tahribatları varsa hücrenin şeyle proteinle kapatılır. Diğer mineraller falan beyne gitmiyor. Kalsiyumdur şudur magnezyum, onlar beyne gitmiyor.

Şimdi beyin deyince, ben tabi size burada yüz milyar hücre nerde ruh kaldı. Bak nefse, beynin çalışma sistemi bizim yani dinde, tasavvufta nefsin davranışları diye ifade edilmiş. Eskiden böyle biyoloji, anatomi olmadığı için insanın ruhani, nefsanî veya bedeni davranışlarını eskil-

er işte nefis demişler, ahlak demişler, nefsin mertebeleri demişler. Biz o konuya girmeden önce ruhla ilgili kısa bir bilgi vereyim ki kafamız karışmasın.. Yani beyin sadece yüz milyar hücreden bir araya gelmiyor. Şey ruhumuz kişiliğimiz sadece o yüz milyar hücrenin kendisi değil. Şimdi varlık ben önce yine kaba maddeden bahsedeyim. Mesela yer çeker. Kütlesi ağır olan bir şey başka hafif bir cismi kendine çeker. Bu bugün dindar dinsiz herkesçe bilinir. Büyük bir kütle kendinden hafif bir kütle çeker. Bu temel bir özellik ve şüphesiz burada çok alim olmak şart değildir artık o Newton'dan beri, işte elmanın düşmesiyle bilindi ki kütle çekiyor. Arşimed'den beri vardı, o su kaldırma kuvveti, yerin çekimi falan ki Newton bunu formüle etti. Ama bu bahsettiğim ruhla ilgili özellik galiba 20-30 yıllık bir buluştur. Bu da şudur ki ruh var mıdır yok mudur halen çok tartışılır, ruh hangisi, beynin neresindedir.. Ruh hep, bütün varlığımızın tümüdür aslında. Bunun da böyle 2 kere 2 şekilde ifade edeyim nasıl kütle çekiyorsa.. Şimdi yüz milyar hücre var beynimizde, her hücreye biz bir data deriz. Bak bunu bir not edin. Beynimizde yüz milyar data var. Her hücre bir datadır yani. Bu dataların bir kısmı grup gruptur, önce grup grup çalışıyor. Mesela işitmeye ait grup, görmeye ait grup, işte yürümeye ait grup ve benzeri gruplar var. Sonra bunların tümü yine hepsi bir beraber olarak yüz milyar data oldu.

Şimdi ruh nedir. Bak biz ruhu kendimizden, buradaki varlığımızdan örnek verelim. Ben tek başımayım, bir kişiyim, en fazla elli kilo kaldırılabirim ama burada yirmi kişi olunca bendeki güç bendeki bilgi seninkine katılır, ikimizinki Yılmaz'a katılır, Yılmazınki hepimize katılır hepimizinki her birine katılır.. Datadan dataya, nasıl çekim, cazibe, yerçekimi varsa, datadan dataya bilgi akar. Bu da varlığın temel bir özelliğidir. Yani yüz milyar datadan her an her saniye öbür yüz milyara aralarında bilgi alışverişi oluyor.

Tabi bunlar grup bazında çalışır sonra hep beraber çalışır bazen yarım çalışır ne gerekiyorsa. İşte ruhumuz şu datalar arasındaki şahs-ı manevidir. Hani şahs-ı maneviye bir ruhani deriz ya devlet kişiliği gibi, kolektif bir kişiliktir. Ve bu ölümsüzdür. Diyeceksiniz ki datalar çürüyünce o soyut ruh, ruhun aslı bilgisidir, çünkü datadan dataya bilgi gidip geliyor. O soyut bilgi datadan dataya giden soyut bilgi bu beyin çürüyünce nereye gider? Bu beden soyut yazılımın bir ambalajıdır, kabirde başka bir ambalaj giyer, ana karnında başka bir ambalaj giydi, baba sırtında sperm idi ama bak dikkat edin her safhada kendine uygun, o yazılım, o datalar arasındaki yazılım hep var sadece zenginleşiyor yani yok onun için yok olmak veya sıfırdan yaratılmak yok. Gelişiyor ve zenginleşiyor.

Beyinde bu yüz milyar hücreyi kullanır o şahs-ı manevi, spermde işte bilmem kaç trilyon atom kullanıyor yine o datalar var orda yine data var. Atomlar arası datalar var. Burada hücreler arası datalar kabirde işte belki alemler arasındaki data dünyadan ahirete kabre bu sefer alemler arasında.. Fakat saf soyut yoktur, bunu da yazabilirsiniz. Saf somut da yoktur her soyut mutlaka bir somut ambalaj giyer ve her somut nesne mutlaka soyut bir şahs-ı manevisi, bilimsel yapısı kişiliği var ki o taştır çiçektir elmadır insandır, bir ruh oluyor. Buraya bir daha döneceğim bu biraz derin bir mesele fakat bir daha tekrar edersem. Yani basit bir formülle biz bunu şöyle yapabiliriz. Burada yirmi kişinin kolektif kişiliği arasında manevi bir ruh oluşur ve o ruhun becerebildiği işleri hiçbirimiz tek başına beceremeyiz. Yani hiçbir hücre tek başına ruh değildir. Fakat onların toplamının bilgi işleminden bir ruh ortaya çıkıyor. Peki o hücreler

ölürse o aradaki data ne olacak, o bilgi akışı.. Ona başka bir ambalaj Allah giydiriyor. Çünkü onların aslı yazılımdır. Yazılım soyuttur, soyut da ölümsüzdür. Bunu böyle kabaca ezberleyebiliriz. Ruhun aslı data değil datalar arasındaki bilgidir, bilgi de soyuttur soyut da ölümsüzdür. Böyle bir şablon çizebiliriz zihnimize..

Şimdi bu insan bedeni olsun, organlar arası gerek o yüz milyar beyin hücresi gerek diğer sinir sistemi, onlar kollektif çalışır ve o bütünlüğe yani bir arada beraber çalışmalarına biz organizma deriz. Bak organizma diyoruz. Yani bende bilmem kaç katrilyon atom bir araya gelmiş hücre olmuş, kaç trilyon hücre bir araya geliyor bak şahs-ı manevi, kollektif kişilikler oluyor ve bugünkü ilimde bu şahs-ı manevi organizasyon. Bak burası bir dernektir. Organize ediyorlar yirmi kişi bir araya geldik aramızda iyi bir niyet, iyi bir bilgi alışverişi, manevi bir şahsiyet ve böyle bir ruhani hava oluyor. O soyuttur yalnız görünmüyor ama var yani herkes hisseder bunu.

Bu organizmanın ilkel kısmına id demiş psikologlar Freud'dan beri, id. İd yani ilkel hayvani bir yapı. Biraz soyuta doğru gelişir, o ilk organizma mesela beynimiz bir kişiliğe sahip bir organizasyondur ve ne görse benim olsun der. Güzel bir yemek bulsa keşke benim olsa, güzel bir eş bulsa keşke benim olsa, para gelse keşke benim olsa yani hep organizma demek yani biraz önce anlattığım gibi nasıl yer çekiyorsa data bilgi üretiyorsa, burada da organizma daima iç, işleme yapar. İşte bencillik diyoruz ya işleme yani hep bana olsun hep bana olsun. Ve nefis o ilk basamak seviyesinde artık helal midir, haram mıdır, caiz midir, değil midir, güzel midir, çirkin midir hemen ne bulsa içine alıp kendini büyötmek ister. O da organizmanın bir özelliğidir. İşte o ilk aşamaya nefis-i emmare demişler. Yani başkasına ölçüsüz, biçimsiz ne bulsa çekiyor. Bu ben biraz böyle soyut medeni geleneklerle gelişti mi ayrıca bir kişilik kazandı mı ona ego diyoruz. Ego bu Hint Avrupa dillerinde ezodur. Hani ezo gelin var ya. Ezo ben, ez o ben oyum. Ezo ego oradan.. Ez ben demek o bizim bu o kelimesi de Türkçe değil Farsçaymış. Türkçedeki kelime anmış veya olmuş. Ez o ben ondanım veya ben oyum.

Bir de şey bir şahsiyet oluşuyor, süper ego dedikleri şey. Yani önce hayvani bir ego var mesela arslan da bir organizasyon, kedi de bir organizasyon bir organizmadır. Fare, örümcek ne varsa her canlı bir organizmadır ve her organizma dışarda kendine uygun ne bulursa içe çeker helal miydi, haram mıydı, zulüm müydü, adam mı öldü bakamaz. İşte ego odur, frensiz ego. Biraz böyle soyut düşündüğü zaman aynaya baktığı ha bu benim, maymunlar aynaya baktığı zaman ha bu benim anlamıyorlar onlarda ego tam gelişmemiş. İnsanda soyut düşünce olduğu için o benlik ego biraz gelişiyor. Sonra sosyal konumu olur işte müdür olur, vali olur, yazar olur, çizer olur, hamal olur, bakkal olur bu da süper ego, sosyal. Aile babası olur, aile de bir benlik olur bu da süper ego yani daha kollektif daha geniş bir benlik.

İslam'da o ilk basamağa, id kısmına, yani o hepten bilinçsiz artık ne görse saldıran organizma haline id kısmına nefis demişler, nefis-i emmare. İkinci aşamada aynaya baktığı zaman o organizma kendini orda görür ha bu benim, benlik oluşmuş ona da ene diyorlar. Arapçada ene ben demek, Farsçası ezo yani ben. Ego işte Batı dillerinde z g yer değiştiriyor. O toplumsal konumu şeref, haysiyet o süper egoya da şeref ve haysiyet derler. Bu benim haysiyetime aykırıdır, bu haysiyetime dokundu. Haysiyet mekân demek, haysu mekandır. Yani benim sosyal mekânıma göre sosyal makamıma göre aykırıdır.

Bir sürü program ve kitapta hep demişler nefsin yedi mertebesi var. Aslında id bazında yedi mertebe bulamıyoruz, id zaten nefs-i emmare, baştan da nefs-i emmare sondan da nefs-i emmare, o hep emmaredir. Bu nefs-i emarenin de enenin de süper egonun da yani haysiyet, konum, o üç yani temel şahsiyet, normal kişilik bir de sosyal kişilik olarak bunların da her birisinin galiba yedi tane makamı var şimdi beraber onları işleyeceğiz.

Nefis insanın kendisi demek.. Yani ben neyim ben işte bu yüz milyar yüz trilyon hücrenin oluşturduğu kişiliğim, kendilik. Nefsi demek kendisi demek. Aslında kelime olarak kan demek eski insanlar insanın kişiliğini ruhunu kan temsil eder sanmışlar. Hatta mesela doğum kanına da nifas kanı derler ilmihallerde halen. Kan eski insanlar kan ve nefsi özdeşleştirmişler onun için Kur'an da bile ruha ruh manasında nefis kullanılır. Bu ilk aşamada, mesela bir çocuk ne görse illa benim olsun der ya bu kardeşim de var, kardeşimden bana ne der. O egosu kuvvetli başta çeker. Helal miydi, haram mıydı, ayıp mıydı, değil miydi o seçici kişilik yok; nefs-i emmare en temel ilkel organizma ne görse saldırır, işte bu hayvanlardaki avcılık oradan geliyor, nefs-i emmare seviyesi. Her şeyi yutar ve her şeyi yapar, hiçbir kural ve sınır tanımaz. Fakat bu nefis biraz geliştiği zaman levvame olur. Emmare demek kötülüğe iten, kötülüğe yönlendiren, emreden yani organizma aynı zamanda bir yöneticidir, bir devlettir, bir karakoldur, bir müdüriyettir eğer ilkel bazda kalırsa her şeye saldırır. İşte bizim kınadığımız kötü insanlar, günahkâr insanlar bu seviyede. Onlar da bizim gibi bir şahsiyet fakat ilkel kaldıkları için helale harama güzele çirkine iyiye kötüye bakmadan her şeye saldırıyorlar. İşte bu ilkel dönem.. Biraz nefis geliştiği zaman bazı soyut manaları öğrendiği zaman “yahu her şey senin olursa kıyamet kopar. Bu nasıl olur,” der, kendini kınar yani “burada biraz sınırı aştin” der, levm. Levme kınama demek, nefs-i levvame kınayıcı nefis.

Şimdi diyeceksiniz ki bu nefis nerede, beynimizin neresinde, yani emmare neresinde levvame neresinde? İki de aynı organizma. İlkel bazda seviyede kalırsa bu yüz milyar hücrenin ilkel konumu emmaredir biraz böyle gelişip soyut kavramları öğrendiği zaman levvame olur. Yani sen diyor sınırı aştin bak sistem çöker sen de yok olursun sistem de yok olur kendini kınamaya başlar. Biraz sınır tanı der.

Soru: Geri dönüş olur mu peki hocam?

B.S: İşte zaten tevbe odur.

Soru: Yo yo hani mesela levvame oldu ama...

B.S: Hee, evet bazen, tabi onlar birden ölmüyor. Yani, hani ekonomik grafikler gibi bazen insan emmare seviyesine düşer bazen mülhime ve raziyeye çıkar onları anlatacağım.

Şimdi emmare seviyesinde fonksiyon şudur: Organizma çekicidir, içine alır. Fakat levvame de biraz yapısaldır yani sistemi anladığın zaman yapısal, biraz soyut idrak gelişince nefis bir varoluş seviyesine çıkar. Daha önce organizma seviyesinde iken bu sefer vücut seviyesine biraz daha gerçek vücut seviyesine çıkar.

Üçüncü mertebede mülhime yani kendi kendine sağlıklı bilgi ilham eden. Yani artık kural öğrenmiş, inanç öğrenmiş, hırsızlığın işte zinanın işte sistemi bozmanın, kirlatmenin yanlış olduğunu öğrenmiş, kendi kendine kurallar öğrenir ve o kuralları kendi kendine emir verir

ilham verir bu sefer dışarıya saldır emrini değil de kendine emir verir, ilham verir. Buna mülheme de demişler yani Allah ona ilham eder. Mülhime kendi kendine ilham veren, mülheme ise yani Allah'tan ilham ona gelir. İkisi de vardır, burada daha çok din, inanç, işte edebiyat soyut seviyeler biraz daha gelişmiş. Doğruları sahibine fısıldar. Mülhime budur, fısıldama, ilham fısıldama demektir. Peki nefis neyi fısıldar? Doğruları artık. Doğruları kendine fısıldar ve daha önceki o yanlışlarını kapatmış, o kınama seviyesinden çıkmış, emmareliğe tamamıyla kapı kapatmış, mülhime seviyesinde. Yani burada bunları anlatırken şunu, gerçi bir açıdan böyle de diyebiliriz; yani bizde yedi kilo nefis bir kilo akıl üç yüz elli gram zekâ gibi bir şeyler sanmayın. Zekâ dediğimiz şey o yüz milyar hücrenin keskince kavrayışıdır. Keskince.. Nefis dediğimiz şey o içimizdeki görmeye, işitmeye, yemeye, evlenmeye ait organizmaların, dürtülerin kendisidir. Öyle yedi kilo ayrıca bir nefis yok yani. Biz sanal bir bilgisayar gibiyiz. Bilgisayarın içindeki programın gramajı olmadığı gibi bu içimizdeki komutların yazılımların, küçük ve büyük şahsiyetlerin, nefs-i emmare bir şahsiyet nefs-i levvame.. bunların böyle kütleli ağırlıkları yok.. Soyuttur, manevidir, organizmadırlar.

Bu mülhimedden sonra mutmainne gelir. Artık nefis anladı ki fanilik var, geçicilik var, ölümü görüyor. Ancak, nefis çok büyük bir midedir , bütün kainatı yutsa doymaz, trilyon dolar versen doymaz fakat manevi değerleri artık görüyor, Allah'ı biliyor, dini biliyor, Allah'ın soyut olduğunu biliyor ve yavaş yavaş kendini manevi değerlere veriyor ve o manevi değerlerle doyuyor. Mutmainne demek tatmin olmuş demek, yani Türkçe'si doymuş demek artık her gördüğüne saldırmıyor hakkım mıdır, değil midir, hatta hakkı da olsa başkasını kendine tercih eder, yani başkasını tercih eder, sistemi düşünür. Bu mutmainne makamında, manevi soyut değerlerle tatmin olup doyduğundan artık musibet de olsa kötülük de olsa kıyamet de kopsa o Allah'tan razıdır. Ne olursa sistemi güzel görür. Allah'tan razıdır. Allah'tan razı olup bütün işlerini, bütün güçlerini kendi iradesini bırakıp Allah'ın iradesine sistemin güzelliğine bıraktığı zaman sistem de ona geri döner bu sefer marziye olur. Raziye yani sen sistemden razısın, marziye ise sistem senden razıdır demek. O zaman güneşler, aylar, düşmanlar, çekirgeler, yılanlar, akrepler bile sana hizmet eder işte velilik o marziye makamında. Yani sistem senden razı olmuş, hiç kimse sana zarar vermiyor.

Raziye marziye gramer olarak anlatayım. Mesela alim bilen, malum bilinen, darıb vuran madrup vurulan, sakin oturan mesken, meskun işte oturlan yer. Burada razı, razı olan hatta bir ağabeyimiz vardı Ordulu, Hz. Ebubekir'in o manevi seyri sülukunu anlatırdı, yani Hz. Ebubekir bu makama gelmiş "enter razı ene razı, enter razı ene razı" "sen razısın ben razıyım" yani, o senden razı sen ondan razısın, hiçbir dert yok, hiçbir takıntı yok, hiçbir sıkışma yok, hiçbir kopuş yok artık sistemle bütün maddi manevi olarak entegre olmuşsun. Bundan sonra marziyeden sonra eğer insan yaşarsa insan-ı kâmil olur. İşte Allah ona tasarruf yetkisi insan-ı kâmil seviyesinde verir. Yani nasıl Cebrail, Mikail, Azrail bunlar Allah namına işler yapar ve şirk olmuyor insan-ı kâmilde eğer, yani bu raziye marziye şarttır. Yani insan-ı kâmil olmuş bir insandan eğer şikâyet dinliyorsanız hayır demek ki o insan-ı kâmil olmamış. Eğer övülmek istiyorsa o insan-ı kâmil olmamış, eğer kazanmakla kaybetmek onun için bir olmamışsa, ölümle hayat onun için bir olmamışsa.. Tamamıyla melekleşmesi demektir insan-ı kâmil, nasıl melekler iş yapar ve Allah'ın ortağı değil, işte velilerin de iş yapması da tamamıyla ego bitmiş, ene bitmiş, nefis bitmiş, kendilik bitmiş dolayısıyla onlar Allah'ın birer meleğidirler.

Ben bir kitapta okumuştum büyük bir adam sıkışmış, işte Geylani veya Nakşibendi'den, Şah-ı Nakşibendi'den yardım, manevi yardım almış. Baktım onlarla ilgili o hatıralarını yazarken iki büyük melek bana yardım etti diyor. Yani artık onlar, insani nefis yok, Allah namına birer melek olmuşlar. Melekler için ölüm var mı yok mu tartışılır zaten İslam hukukunda. Yani İslam bilgisinde.. Melekler aslında hani dedik ya, mesela bir Geylani'yi düşün, milyonlarca insanı organize etmiş, bir ayrı beyin oluşmuş, nasıl beynimizde bizim datalar arasında organizasyondan bir manevi ruhani şahsiyet oldu, biz o ruhumuzla ölümden de mahşerde de cennette de baki kalıyoruz, onların da Allah'ın sistemi namına bütün kainattaki dataları kendinize, hesabınıza yazabilecek şekilde tetikletme imkanına sahiptirler ve sonsuz bir kişilik olurlar. Sonsuz kişilik de soyut olduğu için ölümsüzdür. Soyut ölümsüzdür. Ruh data değil, ruh hücrelerden ibaret değil, ruh datalar arasındaki manevi organizasyondur, o manevi soyut organizasyon da bilgidir. Bilgi ölümsüzdür. Yani disket bozulur fakat disketin içindeki yazılım bozulmaz. Çünkü varlığın, yani biz şöyle bir not daha tutsak belki bu düşünceleri biraz daha toplarız. Nasıl varlık üç şeyden oluşur somut enerjiden, soyut ilimden bir de soyut süreçten. Nasıl hücre üç özelliği vardır işte beslenme, temizlenme, bir de büyüme veya idare, beyindeki idare sistemi. Aynı şekilde nasıl madde çekiyor, data da daima datadan dataya bilgi akar ve o bilgi toplu bir bilgi olunca bir kişilik oluşturur. Devlet gibi bak şahs-ı manevidir, devlet ne İstanbul'dadır ne Ankara'dadır devlet.. Ama devlet daima kendine bir toprak parçası bulur yani ruh da öyledir daima bir beden bulur kendine. Hatta ispiirtizmacıların çağırdığı cin veya ruh işte gelir köpük.. Köpük çıkar medyumun ağzından, o köpüğü şey yapar, o köpüğü kendine beden yapar, yani saf soyut olmuyor, saf somut da yok. Yalnız şunu bilelim, beynimizde sadece yedi nefis yok, nefis birer duygu tarzıdır işte emmareden insan-ı kâmile kadar, bunun yanında sevmek var, nefret var dikkat var. Yani mesela giderken düşmemek için dikkat ederiz hatta denemişler insan böyle bir metrelik bir yerde yattığı zaman düşmüyor yere o bilinçaltı onu hissediyor ve sürekli onu o metrede tutuyor. Yani acayip bir bilgi işlem mekanizmasıdır. Ve bu bilgi işlem yemekten tut içmeye kadar, görmekten tuvalete kadar, evlilik ihtiyacından işte başka ihtiyaçlara kadar her duygu için beynimizde bir yer var aslında fakat bunlar aynı zamanda beraber çalışır. Yani öyle güzel bir devlet ki içinde hastahane var, karakol var, okul var ama o kadar harika bir sistem ki okul aynı zamanda hastahane oluyor aynı zamanda karakol oluyor aynı zamanda aş, yemek yeri oluyor yani.. Beynin sistemi daha, yani yapay olarak veya doğada benzeri bir şey yoktur insan beynine.. Mesela ceza verme duygusu var, ödül verme duygusu var. En kötüsü de şunu, belki de içinizden şöyle bir soru sormak gelir. Yani bu kadar mükemmel bir beyin ve bu mükemmel beynin oluşturduğu manevi bir ruha sahibiz niye bir şeyler yapamıyoruz veya biz de uçamıyoruz veya güzel şeyler yapamıyoruz? Aslında işte orada bizim bilgisayar virüs alıyor sürekli.. Bütün mesele burada..

Soru: Bilginin olmadığı zamanda mı virüs alıyor? Mesela..

B.S: Bilginin olmadığı zaman yoktur. Bilgi her zaman var.. Oraya rüya kısmına geleceğim.

Soru: Mesela diyelim ki bir şeyle karşılaşılıyor, zihninde onunla ilgili bir deneyimi, tecrübesi varsa sonucu biliyor..

B.S: Hayır bilgi şöyledir yani sen internete tek bir kablodan bağlısın Bahaeddin şimdi trilyon bağlarla kâinata bağlanmış hepsinin ucu burada. Hava etkilendi mi ben etkileniyorum, su etk-

ilendi mi ben etkileniyorum, güneş patlama yaptı mı ben burada etkilenirim, evde birisi öldü mü hissediyor vücut. Evde biri öldü diye burada ağrı geliyor. Birisi bana yan baktı mı ben farkına varmadan bile ona karşı bir tepki oluyor. Yani insanlar adedince hatta nesnelere adedince.. İnsan öyle soyut bir ruha sahip ki bütün nesnelere ve olaylar geçmiş gelecek de dahil hepsinin ucu buraya bağlı. Belki de bu saçlarımın kalmasının bir işareti de odur, her saç adeta bir kablo ucudur.

Soru: Nasıl ???

B.S: Ve dünyada iyilik kötülük imtihan işte kötülük eksiklik nefsi emmare yani herkesin nefsi insan-ı kâmil değil, insanların %99'u nefsi emmare seviyesinde. Yani bir bünyesin, nefis seni tahrip eder, sana saldırır. Peygamberler bile mesela Allah diyor Kur'an'da "Biz şeytanları onlara musallat ederiz ki tam peygamber olsunlar." Yani bu imtihan dünyası böyledir. Ruhumuz o datalar arasındaki tepki bilgi işleminden olduğu için datalar hepsi artı olmaz. Zaten o yüz milyar hepsi güzel de değil, biri, mesela dikkat güzel bir duygudur, dikkatin muhalifi de beyinde var. Takıntı oluyor, çok dikkat ettin mi sonra acaba kapıyı kapattım mı kapatmadım mı? Sevmek mesela güzel bir duygudur fakat sevmenin karşılığı nefret de var. Onun için şey yapmışlar, mesela bir evlat babasını hem sever hem nefret eder. İkisi beraber var o duygu. Bir insan eşini hem sever hem nefret eder.

Soru: Aynı orandaymış.

B.S: Yani işte imtihan dünyası.. Hem ceza verirsin hem ödül verirsin bazen.

Şimdi burada o virüslere temas ediyorum. Virüsler, mesela biz şimdi gittik birisi orada bir egzoz dumanı temiz değilse o bir virüs olarak benim oksijen ihtiyacımı azaltır, oksijen ihtiyacım azalınca da beynim biraz bulanır, bak bir negatif durum oldu. Biraz ileri gidersin adam böyle böyle içki içmiş, yüzü şeytan gibi sana ters bakıyor veya kokuyor böyle daima virüsler gelir ve imtihan gereği biz dünyada, günlük hayatımızda sürekli etkileniyoruz. İşte o kötü etkilenmelere karşı temizlik, namaz, abdest dua ilim bunlar hep gelir. Fakat Allah biliyor ki bu temizlik namaz, ibadet yetmiyor çünkü çok kir geliyor, çok şeytan saldırıyor. Bugün mesela her an milyarlarca taş düşüyor atmosfere ama atmosfer onları izole ediyor, temizliyor. Ruhumuz da aynı öyle bir atmosfer gibidir her an milyarlarca virüs saldırıyor sen bunlara karşı birkaç yöntem var. İşte ibadet, inanç, beslenme, istirahat en önemlisi de ki bu hani psikanaliz diyorlar ya rüyalar..

Rüyalar aslında vücudun uyanıkken, beynin uyanıkken aldığı darbeleri rüyalar şeklinde onları ayıklıyor yaşıttırıyor veya kapattırıyor veya bazen kapatamıyor. Rüyalar birer sinema gibi, millet niye çok roman okuyor, sinemaya gidiyor biliyor musunuz? Orada günlük bazda aldığı yarayı orada film üzerinden yaşıyor. O film üzerinden yaşarken virüs taraması gibi oluyor. Temizleniyor beyni, ruhu.. İşte sinema yetmeyince roman.. Romanların çok okunmasının sebebi budur, duyguya hitap ediyor. Bilgi, mesela benim anlattığım bu gibi bilgiler, o çok ancak, bilgi çok mükemmel bir şeydir, diye inanırsan gelir. Bilgi beyne ikinci bir ameliyat müdahalesi gibidir. Sen beynin o bilinçaltı katmanları milyarlarca seneden beri oluşmuş gelmiş sen o yapıya ekstra bir yapay müdahale ediyorsun bilgi veriyorsun, o bilgi öğrenmek insana acı gelir. Çok yorucudur bilgi öğrenmek fakat saatlerce film seyret, saatlerce uyu, rüya gör

daha çok terapi yapıyor. İşte psikanaliz dedikleri şey birisi seni uyutuyor, senin nerelere takıldığın neden korktuğunu orada sana yaşattırıyor işi kapattırıyor. Bir nevi ameliyat yapıyorlar. Bu Şah-ı Geylani'de yapıyormuş, Hazreti Geylani.

Burada bazı kavramları söyleyeyim şahıs, hani şahıs diyoruz ya, somut, yani ruh soyuttu, senin şahsın yani senin ruhunun somut görüntüsü demek, ekrana gelmiş şekli. Hani bilgisayarda bilgiler soyut ya fakat renklendirip ekrana gelince somut oluyor. Bizim şahsımız demek ruhumuzun nefsimizin manevi yazılımlarımızın somutlaşmış şekli. Hani müşahhas tabiri de var somut manasında. Kur'anda bir de gözleri böyle faltaşı, Türkçede öyle geçmiş. Teşhasul ebsar diyor yani gözleri faltaşı böyle görününce, insan çok korktuğu zaman gözleri dışarı fırlar, faltaşı deriz biz, onu Kur'an teşhasu yani şahıslaşır göz. Böyle somut bir korku olur yani adeta. İngilizce'de karakter, krater hani krater dağın o donmuş kaya parçası, karakter aynı kökten gelir bunlar. Yani donmuş, senin o manevi yapay ve bir nevi şekilsiz olan ruhun bedende karakterler şeklinde huylar şeklinde yapılıyor yani. Tabi burada sonsuz ihtimaller var. Nasıl hiçbir insanın yüzü öbür insana benzemiyor, hiçbir insanın karakteri de tıpatıp öbür insanla aynı değil. Her insan ayrı bir fabrika ayrı bir numaratörle basılmış.

Türkçede ahlakın ismi.. Ahlak da hulk şekillendirme. Hani biz dedik ya halaka Allah şekillendirdi, yoktan yaratma değil. Halaka şekillenmiş karakter ahlak, şekillenmiş huy, Türkçede huy. Huy mesela bu evliliklerde falan eski ecdadımız güzel bunu kullanmış "huyu huyuna suyu suyuna" yani eşlerin huyları birbirine benzeyecek önce. Sonra kültürel veya inançta denklik aranır. Önce huy. Yani eğer huyu huyuna uyuyorsa o karı koca iyi geçinir.

Burada soruları alabilirim. Yalnız bir cümle söyleyeyim. Yani varlık dedik ya üç tane temel karakteri vardır: Enerji, yazılım, süreç. Bu hücrelerin de bu beynin yapısında da üç tane temel yapı vardır. Bir tane temel yapı vardır en önemlisi hiçbir şey kaybetmiyor, her şey yazılıyor ve arşivleniyor. Her şey ama. İstisnasız. Bu arşiv nerelerden yapıyor? Bizim mesela biyolojik hayatımız bir milyar yıldır, o bir milyar yıl içinde, Amak-ı Hayal'de geçer, önce vahşi ormanlar, aslanlar gelir falan o işte insanın ilkel dönemi. Sonra mevcut durumdan, yani sen hangi iklimde yaşıyorsan hangi cemaatin içinde yaşıyorsan hangi grup arkadaşların varsa aslında senin ruhun orada oluşuyor, yazılımların onlara göre zenginleşiyor. Buna eski Osmanlıca mukadderat-ı hayat, sen hayatını çevrenle, geçmişinle ve geleceğinle oluşturuyorsun. Yani Allah sabit bir disk vermiş, ruh vermiş sen o ruhu geçmiş kazanımlarla mevcut kazanımlarla ve gelecek kazanımlarla dolduruyorsun. Bu doldurma bitince Allah öldürüyor, diyor bunun işi tamam. Peki, erken ölenler ne olur? Valla onu Allah bilir yani ödüllendirir yaşamış gibi yapmış, benim tahminim o.. Yani erken ölen bir insan sanki doksan yüz sene ömür yaşamış gibi onun hayatında hızlı bir kayıt yapar. Hatta bunu denemişler. Hani insan yedinci kattan düşünce iki dakikada yere çakılır veya bir dakikada. O bir dakikada doksan yıllık bir süreç yaşıyormuş insan, böyle hızlı.. Bunlar ilim değil yani bunlar işittiklerim. Yani bu araştırılabilir.

Soru: Rüyalar da öyle.

B.S: Rüyalar da öyle. Bazen insan çok şey yaşar da farkında değil bilinç üstüne çıkmıyor. Bizim hatırladığımız şeyler bilinç üstüne çıkarlar. Bilinçaltı veya bilinçdışı.. Eskiden şöyle bir bilinç üstü kabul edilirdi bir de bilinçaltı.

Soru: Bilinçdışı ile bilinçaltı arasında bir fark var mı?

B.S: Şöyle, beynimizin üst korteksi bizim hatırladıklarımız ve soyut somut olarak bildiklerimizi hatırlar. Bilinçaltı işte milyar yıllık sürecin şimdiye kadar ne kaydolmuşsa onlardır, yani birisi bir çölse öbürü bir ağaç gibidir. Bilinçdışı da şudur insan eski, Freud zamanında, insan tek başına bir sistem sanılıyordu. İnsan işte bir bilinçüstü var bir bilinçaltı var. Jung geldi baktı ki insan geçmişle alakalıdır, gelecekle alakalıdır, arkadaşlarıyla alakalıdır, ana babasıyla, gıdasıyla, havasıyla her şeyiyle alakalıdır, o zaman bu dış bilinç bağlantılarına bilinçdışı dedik. Yani şöyle bilinç üst korteksteki bilgiler, bilinçaltı beynin o alt katmanlarında saklı olan hatırlayamadığımız bilgiler, bilinçdışı da bizim aslında sırf beyinden ibaret olmadığımız ayrıca bütün kâinatla irtibatlı ve beraber çalışan bir beyin olduğumuz ortaya çıktı. Yani 1400 yıl önce Hz. Muhammed gelmiş bugün bana bir şey veriyor.

Soru: Hala devam ediyor.

B.S: İşte o o bilinçdışı, 1500 sene sonraya, Allah bilir ne olacaksa, ben şimdiden onu hissediyorum ona göre davranıyorum. Anladın mı? Farkında değiliz ama. Arkadaş grubunu seçmek, eşini seçmek çok dış ilişkilerden, dış etkilere geldiği için biz buna bilinçdışı diyoruz. Hatta Freudcular bile..

Soru: Bilinçdışı etkilenme olumsuz da olabilir mi?

B.S: Tabi tabi.. o her yerde, bak her şeyde olumlu ve olumsuz beraberdir. Yapı pozitif negatif, sıfır bir sistemdir. Yani tek taraflı değil. Evet Yılmaz Ağabey.

Yılmaz Ağabey: Bilinç dışı demesek de dış bilinç desek, çünkü bilinç dışı deyince o zaman bilincin dışındaymış gibi..

B.S: Şöyle üst kortekste hatırladıklarından başkasına bilinç dışı denilir. Yoksa bilincin dışında demek değil.

Yılmaz Ağabey: Bilince entegre olsun diye bilinçdışı...

B.S: De, yani sen farkında değilsin onun için ona bilinç diyemiyoruz. Bilinç millet farkındalık manasında kullanıyor. Farkında olduğumuz şeylere biz bilinç diyoruz, farkında olmadığımız alana da bilinçdışı diyorlar hatta Freudcular bile bilinçaltı kelimesini artık kaldırdılar. Onlar da gördüler insan sırf bilinçaltından ibaret değil. Bütün kâinatın geçmiş geleceğiyle irtibatlı bir organizasyondur; dolayısıyla Freudcular bile artık bilinçdışı kelimesini kullanıyor.

Yılmaz Ağabey: Erdem’le geçenlerde konuşurken “Bazı hareketlerini yaparken sen deden gibi yapıyorsun, aynı o şekilde yapıyorsun” diyorlarmış, demek ki yani bu bütün insanlık..

B.S: Evet..

Yılmaz Ağabey: Dedelerimiz de dâhil olmak üzere..

B.S: Tabi tabi.

Yılmaz Ağabey: Alt bilinç dediğimiz alanda kayıtlılar, varlar yani,

B.S: Evet varlar..

Yılmaz Ağabey: Dışarı çıkıyorlar...

B.S: Evet, evet..

Soru: DNA'da, DNA ile geliyor olabilir mi?

B.S: Bir kısmı DNA'da kayıtlı. Şimdi DNA hepsi okunmuş değil. Yani DNA'nın bugün mesela biyolojik faktör olarak DNA okundu, hangi gen hangi organa bakar, hangi gen hangi hastalığa bakar. Fakat o genler, atomlar, moleküller arasındaki konumlar, boşluklar bile bir komutmuş onlar ancak manevidir, soyuttur onları ancak.. İşte ilm-i sima var adam yüzüme bakıyor benim geçmişimi okuyabiliyor. Şu ilm-i sima.. İbn Arabi gelir burada yirmi kişi var, yirmi kişi şöyle oturmuş ha bunların bu oturuşundan bunların manevi kollektif kişiliği, ruhani yapısı... Hani burada bir cemaat ya, her cemaatin bir ruhani yapısı var. Peygamberler, Mehdi, Deccal bunların hiçbiri şahıs değil, hep böyle şahs-ı manevidirler. Yapısal şeylerdir biyolojik bireyler değil sadece.

Soru: Büyük bir beyin gibi.

B.S: Büyük bir beyin gibidir. Özür dilerim..

Soru: Estağfurullah buyrun.

B.S: Yani şu kadar söyleyebiliriz nasıl bugün yer çeker bu kesin bir bilgidir, her nesne bir datadır ve diğer bütün datalar arasında bilgi.. Kuantum fiziği bunu kabul etti gördü yani her nesne, her atom, her parçacık bir datadır, o sonsuz datalar arasında sonsuz bilgi alışverişi gidip geliyor. İşte Allah'ın işleri böyle.. Buyur.

Soru: Gerektiğinde iki tane bile olabiliyor.

B.S: İşte diyor ya ben bir.

Soru: İki tane olabiliyor, bir atom iki tane..

B.S: Ahmed Hilmi diyor ben bir baktım ben hem Farsım, hem Türküm hem Hintliyim Amak-ı Hayal'de, çok kişilikler beraber var olabiliyor, mesela bir insanın farklı kişilikleri olabilir yani insanı bir hayvanat bahçesi gibi kabul edin içinde arı var, karınca var, domuz var, arslan var, kurt var, keçi var hepsi var.. Mesela Keçi inadı temsil eder mesela, koyun itaati temsil eder. Adem o üst korteks, o bilinç hepsinin idarecisi olmuş onların..

Soru: Yani buzdağının üstü gibi.. sadece..

B.S: Evet.. İşte din onun için lazımdır. Yani bir Fizik bir Kimya bir Sosyoloji bilgileri insanın bu sonsuz yapısını doyuracak yetenekte değil. Onlar çok güzel Fizik de Kimya da.. Onun için kutsalın yerini hiçbir şey tutmaz. Kutsal sonsuzdur çünkü. Kutsal o bizim bilinçaltı veya bil-

inçdışı dediğimiz sonsuz dehlizleri doyuracak tek gıdadır. Ve kutsalın rakibi yoktur, dinsizlik çare değildir. Eğer biz bu dini güzel bilirsek anlatabilirsek yanlış şekilde sunmazsak..

Şimdi biz burada yedi nefsi anlattık. Akıl nedir? Akıl, bu organizmanın koordinasyonu.. Eğer güçlüyse akıl. Bak, bu bahsettiğim yapının organizasyonunun gücü demektir akıl. Akıl işi bağlama demek, bağlama. Ha sen bütün bu bilgileri bir araya getirip birbirine bağlayıp bir karar veriyorsun işte bu akıl. Zekâ kavrayış keskinliği, zihin düşünce yeteneği... Zihin aslında yağ demek beyne Araplar beyne, zihin Arapça bir kelime, beyin yağa benzediği için ona yağ demişler. Zihin yağ demek bir de dimağ var, o da ezik et demek. Ha Araplar beyni anlamamış, Araplar daima duygu kavramı şurayı biliyorlardı, kalp. Aslında yani onlar hepsi beyindedir. Bazı tasavvuf ehli de demiş işte burada bilmem ne duygu var, o bütün o duygular beyinde var. Göğüs karın şey.. Sen söyle, işin ekranıdır hard disk değil, bilgi kafada. Burada hissettiriliyor. Beyin acı çekmez. Sana bir iğne veya bir ateşleme veya bir darbe geldiği zaman beyin o acıyı hisseder, fakat kendisi hissetmiyor, onun için diğer organlara yansır...

Soru: Diğer organlar

B.S: Ekrandır diğer organlar. Yani cinsellik, yemek, içmek, uyku hepsi beyinde olup bitiyor, beden sadece işin ekranıdır. Yani bedenin de yeri vardır. İyi bir ekrandır, çok güzel bir ekrandır.

Soru: Bir şey sorabilir miyim?

B.S: Buyur.

Soru: Bilinç dışında yani etkileniyoruz dediniz ya, bunu seçme iradesi bizde midir? Yoksa..

B.S: Etkileşimdir, Kader kitabını sen okumadın. Yani bütün bu sistem bu organizmalar bu kişilikler arasında etkileşim var..

Soru: Seçme hakkı bizim mi yani?

B.S: Ne kadar.. Kesinlikle bizim fonksiyonumuz var, irade var. Fakat kaç kilo irade kaç kilo kader bizi yönlendirir o kişiden kişiye, zamandan zamana değişir. Gün gelir hiç günahım olmaz gün gelir dibine kadar benim günahım olur. Buyur Ramazan Ağabey.

Ramazan Ağabey: Karakterimiz kaderimizdir diyebilir miyiz o zaman?

B.S: Karakterlerimiz kaderimizin bir görüntüsüdür. Karakter somut yapı dedik ya kaya gibi.

Ramazan Ağabey: Evet..

B.S: O donmuş lav, donunca kaya olunca ne oluyor krater oluyor, karakter oluyor işte. O bizim bugünkü şeklimiz aslında, a değişebilir de mesela ben şimdi gidip.. A ister inanın ister inanmayın, ben zikir çektiğim zaman o gece rüyamda iyi geçiyor ve rüyamda terapi yapılıyor. O bana dert olan, sıkıntı veren bütün meseleler rüyada şöyle veya böyle görüyorum, halloluyor. Çengel, olaylar dedik ya bilgi veya manevi mukadderatımız ruhumuz oluşsun diye Allah her şeyin ucunu bize bağlamış.. fakat biz yanlış hareketlerle veya nefsanî davranışlardan dolayı bu bağları birer iğne batıyor gibi de yapabiliyoruz..

Yani mesela burada yirmi tane dostum var biz beraber sohbet ediyoruz. Her birinizin iyi niyetiniz aklınız düşünceniz sonsuz bir nimettir ben bu bağı nimet olarak da görebilirim, ya bunlar hiç beni dinlemediler bunlar ne kadar gerizekalıdır gibi bir problem de yapabilirim. Yani bu biraz da insanın elinde..

Soru: Seçme hakkı..

B.S: İnsanın değerlendirmesine bağlıdır. İnsan yeryüzünün halifesidir. Fakat kâinatın sahibidir ayrıca. Eğer bu manevi sistemi tam işletebilirse. Onun için derler “İnsan-ı kâminden sorulmadan bir yaprak bile düşmez” demişler. Yani sen öyle bir makama geliyorsun ki, ama bütün bu sistemi çalıştırırsan.. Demek dinin yerini burada hiçbir şey doldurmuyor.

Din de dediğim gibi dinin yolu ilimden geçer. Âdem ilimle önce Âdem oldu ilim aldı sonra vahiy geldi. İlk peygamber Nuh değil şey Âdem değil Nuh'tur. Âdemin peygamberliği insan türünün toplamı peygamberliğe sahip olduğu için Âdem gayb âleminde peygamber gözüktüyor. Ve kesinlikle size şu kadar güvence vereyim bizim bu inanış biçimimiz bu ilmi verilerimiz hiçbiri yanlış değil sadece bunu öğrenmek, uygulamak, başkasına anlatabilmek için biraz zaman ister. Ama size bir daha son olarak söyleyeyim eğer biz dil, fen ve özgür düşünce yeteneği elde etmezsek bu toplantıların faydası olmaz demem ama biraz zaman kaybı olur bizim için. Yani siz bu gibi derslere gelmeden üç şey, yani mesela adam İlahiyat mezunu, benim Süleyman, biraz önce gıybetini yaptığım arkadaş, fen bilmiyor yani anatomiye bilmiyor, ciğerin nasıl çalıştığını bilmiyor, midenin nasıl çalıştığını bilmiyor, pankreası bilmiyor. Yani bunlar çok artık bugün bir ortaokul seviyesi bir lise seviyesi.. Bir anatomi bilmek çok zor değil ya.. Bütün ansiklopedilerde bütün detaylarıyla var ya. Ve bilgilerimizi bu üç sacayağından test etmemiz lazım. Bu verdiğim bilgiler dile uyuyor mu, tamam, birinci elek geçti; fenne uyuyor mu, tamam, ikinci elek de geçti; genel özgürce bir muhakeme midir yoksa filan şeyhin veya filan ağabeyinin etkisinde kaldı onun için bunu söylüyor. Şu üç elekten bilgilerimizi geçirirsek hem çok zaman kazanırız, hem gerçek bilgi sahibi oluruz ve bunun ölçüsü de şudur; nefs-i mutmainne olmak şudur, doymuş olacaksın artık, yani ben artık, bütün kâinatı yiyebilecek bir mideye sahip oluyorsun ve bütün kâinat senin oluyor. Bazıları soruyor Allah bizi niye yarattı, seni tanrı yapmak için yarattı.. Yani bütün bu kâinatı senin eline vermek, nimet sunmak istiyor sen daha ne istiyorsun ya.. Yarattılış kötü değil ki, yokluk kötüdür.. İstersen yokluğa geri dön.. İnanç sonsuz bir nimettir.. fakat her nimet değeri kadar da risk taşır yani eskilerin tabiriyle “kaliteli gıda daha çabuk bozulur” mesela tereyağı, kaymak yani iman da öyle insan da öyle işin kaymağın kaymağıdır fakat beraberinde de çabuk bozulma ve yanlış anlaşılma şansı.. O kadar beraberinde risk taşır. Evet, Elektrik Mühendisi Ağabey.

E.M.A: Yok estağfurullah. Bir şey ekliyim ben izninizle. Enteresan olduğu için. 1930'larda bir tane Kanadalı beyin cerrahı bir ameliyat yapıyor, gerçek bir olay... Bir tane beyinde ur olan kadın hastasını kesiyor doktor beynini kafatasını ve elektron tarzı bir şeylerle bayanın diyelim ki kol kaslarını hareket ettiren, beynin o kaslarla ilgili kısmına dokundurarak kolunu kaldırıyor. Hasta yatıyor ve kolunun kalktığının farkında değil sadece o beyni açılmış oradan dokundurarak elektrot diyelim. Kolunun kalktığını söylüyor doktor hastaya. Daha sonra doktor diyor ki şimdi ben buraya basacağım, beynine basacağım, kolun ben istediğim için kalkacak sen de bunu aşağı indirmeye çalış, diyor. Doktor beynin o kısmına bastırınca kadının kolu

kalkıyor ama kadın daha sonra zorlayarak elini aşağı indiriyor. Bunu anlatan doktor diyor ki, eğer diyor ben o kolu kaldırtan beynin o kısmına ben basıyorsam, onu aşağı indirten ruh nereye ve basıyor ya da nerde sorusunu..

B.S: Ben aslında, benim notlarım içinde o mesele var; soyutlama.

E.M.A: Yani bu aslında..

B.S: Mesela Mustafa Merter Hoca var, bu konuda çok birikim sahibi Avrupa'da psikiyatri öğrenmiş. Ayhan Songar var, o Türkiye'de bir numara bilim adamıydı ve psikiyatride. Onun sibernetik diye bir kitabı eğer alıp okursan. Burada soyutlama yani şahs-ı manevi devreye, şahs-ı manevinin böyle nesnel kiloyla, gramla tartılabilecek bir boyutu yok. Şimdi insanın el ve kollarının kaldırmasından tut uykusuna kadar, cinsellik, yemek, tuvalet, geçmiş davranışlar, kızma, sevme bütün duygularda dâhil hiçbir hareket yok ki beyin de karşılığı olmasın, bütün hareketlerin beyinde karşılığı var. Fakat böyle karar aşamasında şöyle yapılır yani dedik ya akıl. O yüz milyar hücre kendi aralarında önce gruplar.. Bir bilgi geldiği zaman mesela bu buraya geldi, hissetti. Şimdi benim beynim o deri kısmından hissetti buraya bir darbe geldi. O önce bütün o bilgi kendisi alır, bu nasıl bir hızdı, ne kadar ağırlıktaydı, ne kadar acıttı, önce kısa bir değerlendirmesi yapar, bütün bilgileri o bilgidir, bakanlıklara bilgi verir, buna göre ne yapalım der hepsi beraber karar verir ki bu çok acı bir darbeydi bunu bir an önce at der.. Yani aynı meclis gibi, aynı devlet gibi karar verir. Soyutlama yapar, ruh o değildir yani sen elektron elektrot verince o elini kaldırdı öbürü de ruh kaldırdı öyle değil. Bu kesinlikle dindarların çok büyük hurafelere girdiği bir alandır. İnsanın yaptığı bütün hareketlerin bugün fizyolojik, nörolojik olarak izahı beyinde var. Ruh soyuttur, ruh bütün bunların şu sonsuz dataların adı artık yüz milyar değil düşün yüz milyar çarpı yüz milyar oluyor adeta. Hatta grup grup kendi aralarında da bilgi işlem yaptığı için. Bunlar alır bilgiyi değerlendirir her organ öyledir. Her lob öyledir. Bilgi alır kendi hangi sahaya aitse onu değerlendirir sonra diğer organlara bildirir böyle bir şey geldi ne yapalım, işte komut gelir kol ona müdahale etsin atsın yoksa kafayı yarar der. Onlar orada bilgi işlem tarzında, aynı bilgisayar gibi bunu yapıyor. Ruh soyuttur, bütün bu datalar arasındaki şahsı manevidir. Bak yani bugün Farkındalık Derneği nerede Asena kızım? Nerede Farkındalık Derneği? Hangi odada? Yok, bir yerde.. Fakat biz burada yirmi kişi bir araya geliyoruz ya işte dernek olduk aramızda bir ruh oluştu. Bak ne kadar iyi niyetler ne kadar sevimli fikirler ne kadar güzel paslaşma işte ruh budur, soyuttur. Diyelim ki bu Farkındalık Derneği kapandı, o zaman İlim Derneği çıkar. O da öldü o zaman işte Şehadet Derneği çıkar ne bileyim.

Yılmaz Ağabey: bu farkındalık derneğinin elemanları gitti..

B.S: He başka bir dernek..

Yılmaz Ağabey: Şahs-ı manevi ölmüyor devam ediyor

B.S: Şahs-ı manevi ölümsüzdür he.. Onun için ruh bilinmez demişler zaten, ruh az bilinir dememişler. Hayırlı akşamlar kızım, teşekkür ederiz. Yazıyı aldın mı?

K: Aldım, arayacağım ben sizi.

B.S: Tamam. Ruh soyut olduğu için ölümsüzdür. Ve ruh bilinmez diyor Kur'an çünkü ilim maddi ve ölçülebilir şeyleri ölçer. Maddi olmayan somut olmayan ve ölçülemeyen bir şey ilim sahasına girmez, ruh ilim sahasına girmez, ruh bilinir fakat ölçülemez. Görüntü alınamaz. Hatta bir hadis var ben o hadisi mevzu biliyordum baktım o da sahihtir. Allah'ın zatını, diyor, düşünmeyin Peygamber, Allah'ın esmasını düşünün.. Çünkü esma somuttur, niceliksel, ölçülebilir, tartılabilir. Allah'ı isimlerinden öğrenin. Allah'ın zatı Kibriyadır, soyuttur, sonsuzdur. Kibriya, sonsuz, soyut bir şey bilinmez, sadece fark, fark edilir.. Varlığı fark edilir. İşte Farkındalık ismi bile buradan geliyor. Yani Allah var ruh var bunlar temel varlıktır. Ama bilim içine girmez, teraziye girmez, laboratuvara girmez, bunlar sadece fark edilir. İşte hava var mı var fark edilir, görülüyor. Farkındalık isminin de esprisi odur. Allah soyut ve sonsuzdur, ruh da sonsuz olmasa da soyuttur gerçi sonsuz olma yapısına sahiptir, bir şey soyut oldu mu iki kere iki formülünün sonsuz her yerde vardır soyut olarak, o sonsuz olabiliyor. Onun için bir insan küçük bir organizma, ilkel bir saldırgan nefse sahip olmasına rağmen zamanla soyuta nefis-i mutmainneye, raziye, marziyeye çıkar, insan-ı kâmil olur bütün bu kâinat o manevi midede küçük kalır.

Azamet diyor Kibriyanın yanında bir çöp gibi kalır. Azamet maddi büyüklük, Kibriya manevi büyüklük.. Azamet onun yanında bir çöp gibi kalır.

Soru: O zaman cenneti buluyorsun diyor ya

B.S: İşte o o zaman cenneti o zaman hak ediyorsun yani sen doymuşsun artık dünyada da insan kabirde de olsan ölümden sonra hangi safhada olursa olsun sen cennettesin fakat cennet de eğer insanlar olmazsa cennet lezzet vermez. Onun için "kullarımın içine gir sonra cennetime gir" diyor, "fethuli bi ibadi" yani raziye ve marziyeden sonra "kullarımın içine gir" yani ruhani manevi bir varlık kazan şahs-ı manevi ol "sonra cennetime gir."

Soru: Miraç gibi yani.

B.S: Heh. Bak ayetin bir mucizesi de odur ama tek başına cennete girmek işe yaramaz tek başına insan yaşayamaz. İnsan diğer hayvanlar gibi değil.

Soru: Ee hak etmek, layık olmak lazım.

B.S: İşte bu manevi yapıyı elde etmek, bak ilim manevidir sohbet manevidir, inanç manevidir, ibadet manevidir daha nice manevi değerlerimiz var ki. Ve ölçü de şudur burada nefis doycak nefis mutmainne olacak. Mutmainne demek artık doymuş aman ben bulayım yiyeyim demeyecek, doymuş. Doymuş demek sakinleşmiş demek..

A: Razi hem de marzi olacak ..

B.S: He.

Yılmaz Ağabey: Bir ara arkadaşlarla konuşurken yine bütün gün kendini kesen bir adamı cennete koysalar ne olur diye düşündük, bir radyo ses sistemi, özel bir konser bir de en iyisinden jilet alıp sonsuza kadar kendini keseceği çıktı ortaya.

B.S: Yani asıl değer manevidir, ruhtur, soyuttur fakat bu soyut olduğu için kimseye gösteremiyoruz. Onun için somutu esas alanlar soyutu esas alanlara genellikle üstün geliyor-

lar. Yani akıl göze iniyor ya. Fakat kesinlikle böyle kafası çalışan ilim öğrenmiş bir insana sen bugün gerçek ilim adamı olan bir profesöre git de ki “biz senin diplomanı geri alacağız senin şu bilgini sileceğiz bütün Koç Holding’in sermayesini sana vereceğiz..” “ben ne yapayım” der. Eğer ilmin değerini tatmışsa yani. Dünya hepsi senin de olsa dünya yetmiyor, yani insan manevi mertebeye geldikten sonra dünya dediğin kırk bin km büyüklüğünde bir küre yani ne yapıyorsun seni doyurmaz, sen ebediyet istiyorsun, ölümsüzlüğü istiyorsun, güzelliği istiyorsun.

Soru: Geçenlerde yine bir...

B.S: Diyeceksin ki Allah direkt bunları verseydi, hayır direkt olmuyor.. Zaten bunlar vardır. Bu manevi değerler vardı zaten sadece somutlaştırıyor. Yani bizim yaratılış dediğimiz şey o sonsuz yazılımları bilinçleri maddeye somuta da döküyor. Yani Allah Rahman oluyor. Rahman da, çok sıcaklık olur açlık olur, kıtlık oluyor, ölüm oluyor o zaman diyor ki bize, Rahimiyete sığın. Ben size ekstra yardım edeyim.. Rahimiyet ekstra yardım demektir.

Evet, bir saat on beş dakikamız doldu yeter. Ama yine de soru varsa alabiliriz.

Soru: Beynin bu 46 kromozomu 46 fakültesi var diye yazmıştınız.

B.S: Evet 46 bölümdür fakat her bölüm müstakil çalışmıyor. Diyelim ki görmeye ait bir bölüm var, el kaldırmaya ait bir bölüm var. İşte o el kaldırmaya ait bölüme elektrot verdiği zaman kolun kalkıyor, iniyor. O görmeye ait yere elektrik verdikleri zaman gözün açılıyor görüyorsun.

E.M.A: Bir şey.. İzninizle bir şey daha ekliyorum. Aynı deneyde diyelim aynı hastaya başka biri dokunuyor, şu anda ne hissediyorsun diye soruyor doktor hastaya, hasta diyor ki şu an yanmış bir koku tost kokusu geliyor diyor, yani eski hafızasına, hafızasına her şey kaydolmuş..

B.S: Tabi tabi.

E.M.A: O anı tekrar yaşıyor.

B.S: Yo zaten kayıt olmasa da o orda bir koku sinyalini alıp değerlendirip böyle bir şey diyebilir..

Yani hulasa saf soyut yok saf somut yok. Bu beyni dışlayan, beyne hiçbir değer vermeyen, bedene hiç değer vermeyen, din namına yapılan izahlar hepsi yanlıştır, hurafedir. Mana var, soyut var ama somutla beraberdir, iç içedir. Hatta Ahmedî Cezeri, Mardinli büyük bir veli “ruhu cesed her du yekin” ruh ve cesed ikisi birdir senin bedeninin aynı zamanda ruhunun görünmüş şeklidir, diyor.. Burada kilo, işte ben 120 kiloyum ruhum daha büyük manasında değil düşünce kısmı. Yani o beyin kısmı senin ruhundur.

K: Bağlantılar.

B.S: Bağlantılar. İlmî veriler, bilgisayarın küçük veya büyük olması şart değil. Bilgisayarın RAM’i önemli, çalışma hızı önemli, bilgi işlem hacmi önemli. Hatta yani bazıları hayvanları küçümsüyor, hayvan da bir mahlûktur güzeldir. Atari güzel bir oyuncaktır. Atari kötü değil,

atari işte bilmem internet sisteminin bilgisayarına göre küçük kalıyor. Yoksa atari dediğin o acayip bir sanayidir.

Yani hiçbir şey kötü değil sadece farklılıklar var. Bak farklılık yani insan işte o farkındalığa varırsa Allah'ın sonsuz varlığını hisseder ama tartamaz.

Yılmaz Ağabey:

A: Animasyon oluştuğu zaman o animasyon da...

B.S: Animasyon canlandırma demektir, İngilizce değil mi, canlandırma demektir. İşte o soyut manalar somuta dökülünce canlanma oluyor. Aslında her şey canlıdır, atom da kendine göre canlıdır. Küreler.. Kâinat kendine göre bir beden gibidir. Çünkü arada bir organizma var. Kâinat da bir şeyler arzuluyor, bir şeyler yiyor, bir şeyler istiyor onun da dilini biz sonra öğreneceğiz. Biz biraz bilgide kıtız yani küçüğüz yani en yakın gezegende bile neler olup bittiğini daha tam bilmiyoruz. Fakat kesinlikle mesela gezegenlerin eksi iki yüz yetmiş derece, iki yüz yetmiş derecede her şey donar. O teleskoplar gitti hiç de donukluk yok. Donukluk varsa da fıskiyeler var, sular var, erimeler var, bir sürü faaliyet var yine. İki yüz yetmiş derecede bir sürü faaliyet oluyor ya şaşırıyorsun. Dünya yüzü gibi hareketli o küreler de. Mesela Neptün'de rüzgâr hızı ne kadar kim tahmin edebilir. Saatte.. İki bin km. Dünyada 500 km olduğu zaman apartmanlar yerinden oynuyor. Neptün'deki, rüzgâr var orda ve rüzgâr hızı 2000 km.

Onun için biz küçüğüz fakat manen o midemiz bütün kâinatı yutabilir ve Allah namına “Ya Rabbi, Sen madem ki bu kainatı yaratmışsın madem beni yaratmışsın, ben bu saldırgan vahşi nefsimin, o yaşayabilmesi için yaptığı hatalardan vazgeçtim, Senin manevi gıdanla doyuyorum, Seninle mutmainim, Sen benden razı ol ne yaparsan..” Ölüm budur, rıza makamına gelmektir. Velayette en büyük mertebeymiş rıza makamına gelmek.

Yılmaz Ağabey: Sen Ondan razı.. O senden razı.

B.S: Evet, rıza makamı onun ismi.

Yılmaz Ağabey: Tabi.

B.S: O zaman kim.. arslan gelir sana saldırmaz.

Yılmaz Ağabey: Zaten cemiyete/cennete giriyorsun; seni hiçbir şey üzmüyor.

B.S: Üzmüyor evet.

Yılmaz Ağabey: Her şey oluyor..

B.S: Evet kapatabiliriz cihazlarımızı.